

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: Udrag fra TIL FRUE SIDSEL GRUBBE

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 324. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677731304720.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: . - [1968]

↪ Saa faar du Himmerig, Høybaarne *Sidsel Grubbe*,
For du ej vegrer dig og vil dig iche skubbe
For den betrengtes hielp, du vist udaf Guds Aand
Udj min store nød [mig] recher hielpens haand.
Saa faar du Himmerig, om det ej var for andet,
For du hielpvillig er mod hver betrengt i Landet,
Hver angist-klemte Siæl [nedfalder] dig til foed,
Thi du med hielp og raad hver Sørge-Siæl er goed.
Dit andsigte seer ieg sig til allis nød at bøye,
Til de betrengtis tarv du kaster et mildt øye,
Saa har du gjort mod mig, det har min hustru sagt,
At du har talet got for os af ald din magt.
Os lychen har nedtraad i Sorgens bundløss dybe,
Men himlene dog kand Sin naade-dug neddrybe
Guds kraffte-finger har beveget mangel Siæl,
Nu at ulychens braad har bidt os i vor hæel.
Den søgte hiertet selv men himlene opvæcher
Os krafftig hielp og trøst, os kongens gundst bedecher,
Der til hialp du saa vel som du vor Moder var,
Gud gjøre dig derfor til Naadens udvald kar.
Tach Tussind ær' og tach, at du dog ville ynche
Min Hustru i sin nød, der hun snart maatte synche
Udj u-lychens dynd, du hialp med ord og raad,
Dit hierte smelted blev af hendis bitter graad.
Din Honning-Søde Mund og trøstefulde læber
Tal offte got for os, hos Dronningen du stræber,
At hielpe mig til liv til ære, lychen, fred,
Til vaanlig Præste-dragt, til brød og fødested.
Dit hierte fuld af ynch, dit øye fuld af naade,
Din haand er fuld af hielp alt til min gafn og baade,
Du en Førstinde er, *Princess* af hielpsomhed,
Din mildheds naadegunst hver til [din] ære veed
325 Hvad meen du Præsterne og *Arons kirche-skare*
Vil sige, naar de hør, du hialp en Præst af fare,
En Præst saa slet fordømbt af Geislig verslig Ret.
Og en forhaanet Præst af ald ulyche mæt.
Saa lenge [Bibel er] med Alter *Chor* og Kirche,
Saa lenge *Levi Børn* din ære skal udvirche
Og kommer ieg igien til kald og ære-Brød,
Dit nafn ieg priise skal i lychen, liv og død.
Far fort, far krafftig fort, O Hierte fromme *Grubbe*,
At fri og frelsse mig fra modgangs stød og stubbe,
Nu sidder ieg saa fast i Sorgens henge-dynd,
Men venter Lædske-dug af kongens Naade-brynd.
J Otte ugger var ieg en *Castelle-Borger*,
Jeg Syttend dager har med Syttend 1000 Sorger
J Slutted taldt, min Aand indsluttet er,
Min Siæl forknust og ieg u-lychens byrde bær.
O! bed da kongens Børn, at raabe til sin Fader,
At fengsel og *arrest* mig iche lenger skader,
Af kongens milde Siæl ieg venter god *Pardon*,
Thi kongens Naade er alleene min *Ranson*.
Skriv mig da paa din haand og hav mig udj Tanche,
Min Trofast Hustru tør paa dine dørre banche,
Det volder alt din gundst, hun Slipper iche før,
End kongen aabner os sin hielpis naade-dør.
Far ævig! ævig vel! *Fru Sidsel Grubbe* fromme,
Din Naadis store priis til Himmelen skal komme,
Tench paa en fangen Præst, og ham i minde hafv,
Det være skal din roess, naar du est lagt i Grav.